

„Защо неправедни-тѣ нешатъ да наслѣдатъ царство-то Божіе, нито владѣнцы-тѣ, ни Идолослужители-тѣ, нито прелѣководѣи-тѣ, нито сребролюбцы-тѣ нито крадливи-тѣ, нито пїжници-тѣ, нито укорители-тѣ, нито гравители-тѣ ꙗко да наслѣдатъ царство-то Божіе.“ (1. Кор. 6. 9. и 10.) Скъръвъ и Бѣда (ѡ ꙗко да вѣде) на дѣла-та на грѣшніатъ чловѣкъ, първомъ на Іудей-тѣ послѣ и на лженицы-тѣ.“ (Рим. 2. 9.)

Съ вѣсть та разбѣжда и предлага на чловѣкатъ скѣпено-то писаніе, послѣдний-атъ смъртенъ часъ, страшный-атъ съдъ и Божій-атъ страхъ; и влиза той самъ въ сърце-то си, и го намира пълно съ грѣхоу, смрадоу и мързоси! но оѡ не ради, да се отдалечи на времены отъ тѣхъ, защо то заспава въ грѣхоу и дреме, едва се пробудилъ, и то съ едно-то око, а съ друго-то оѡ дреме.

Съ Божіа-та помощъ и съ съ светлостъ-та на благодатный-атъ скѣтъ, като начне да познава, колко е гѣбителенъ и омразенъ грѣх-атъ на дѣла-та. Тогава начина да се расказва, и да чѣствѣва отъвращеніе и нѣкое презреніе противъ грѣх-атъ: и поисква въ тогава да стокари грѣховны-атъ токаръ и да го махне отъ себе си; но малодѣйствиелъ: чѣствѣва оѡ нѣкоя сила отъ грѣхъ, въздиша отъ се сърце, и жалостно вика споредъ Апостол-атъ: „Ѡ ѡкаяныи ѡзъ чловѣкъ: кѣмо ма ѡбѣщаватъ Ѡ тѣла смѣрти сеѡ;“ Този вика и то ва въздишанье, щото се изѣбѣва отъ смѣрнен-та